

Caracterizarea personajului Otilia Marculescu din opera Enigma Otiliei scrisa de George Calinescu-a cincea parte

Pe Felix il iubeste si se poate bizui pe devotiunea lui, dar, fiind, ca si ea, lipsit de experienta vietii, nu-i poate oferi ocrotirea necesara. In afara de aceasta, seriozitatea proiectelor lui, orientate spre o cariera in lumea stiintei medicale, o inspaimanta si o determina sa-si dea seama ca i-ar putea fi o piedica. Optiunea Otiliei se indreapta, de aceea, catre Pascalopol - singurul care o poate apara de ostilitatea familiei si de obsesia imbatranirii, si care-i cunoaste dorinta funciara de libertate si de traire maxima a vietii. Ea ii da lui Felix o ultima dovada de iubire, dormind o noapte "cast" in camera acestuia, apoi, fara stiinta lui, se casatoreste cu Pascalopol, dupa ce parasesc impreuna tara.

Rezumat in epilog, destinul Otiliei lasa din nou loc ambiguitatii.

Peste ani, Felix il intalneste intamplator pe Pascalopol care ii arata o fotografie a unei "doamne foarte picante, gen actrita intretinuta, si un barbat exotic, cu floare la butoniera". Tulburat, Felix nu recunoaste imediat trasaturile, fetei nebunatice" de altadata. "Un aer de platitudine feminina stingea totul". Aflam ca Otilia 1-a parasit si pe Pascalopol, casatorindu-se cu un conte argentinian. "A fost o fata delicioasa, dar ciudata. Pentru mine e o enigma", subliniaza la final Pascalopol.

Cu adevarat "enigma" Otilia ramane privita numai cu ochii lui Felix. In fapt, eroina exprima, ca si Olguta din trilogia La Medeleni a lui Ionel Teo-doreanu, o psihologie surprinsa in chiar procesul de cristalizare. Titlul romanului genereaza un, joc cu mai multe strategii": citirea lui prin antifraza releva ideea ca enigmaticul este inscris in insesi etapele unei anumite varste, fiindu-i consubstantial.